

бирать, и ако учитель-тъ нѣма вѣщество за дѣтинскы разказы, тогава може да ги извади отъ дѣтинскы книги и отъ христоматии. Нъ такъвъ земень разказъ, трѣбва учитель-тъ по-напрѣдъ да го прѣработи така, каквото да ся не чюе въ него чюждо изрѣчение.

По-горѣ ся вече каза, какъ дѣца-та учить разказы-ты и приказскы-ты; сѣще-то ся относи и на изуствны-ты разказы. Дѣца-та пръвень трѣбва да усвоятъ разказа на учителя, и послѣ всякой ученикъ да повтаря тоя разказъ.

Библейскы-ти разказы по съдръжяние-то и по тона си трѣбва да ся отличяватъ отъ другы-ты разказы. Тѣхный тонъ трѣбва да не е высокъ и ученъ, а простъ и сериозенъ.

Првы-ти разказы отъ Библиѣ-тѣ не трѣбва да ся изваждатъ нарядъ отъ всичкы-ты събытия на Священъ-тѣ историѣ. Дѣца отъ 7 до 10 години, дору и по-голѣмы, не сѣ способны да разглядать таково широко поле. Тыи едва могатъ да разглядать едно какво-годѣ просто и кѣсо събытие и да свръжятъ начяло-то му съ края. Ето защо въ првы-ты библейскы разказы трѣбва да ся разказватъ отдѣльны събытия отъ Ветхый и Новый завѣтъ. Така, въ првѣ-тѣ годиѣ отъ учение-то (За дѣца отъ 6 до 8 год.), не трѣбва да ся учятъ повече отъ десятиѣ библейскы разказа; въ вторѣ-тѣ годиѣ всичкы-ты тия разказы може да ся повторятъ пакъ, съ новы притуркы и объяснения, и на тѣхъ да ся притурятъ още отъ 10 до 15 разказа. Въ третѣ-тѣ годиѣ отъ учението пакъ може да ся повторятъ разказы-ти на првѣ-тѣ и вторѣ-тѣ годиѣ съ новы подробности и объяснения и т. н. Само тогава може да ся